No. 129. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 28 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor eiken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Boekbeschouwing.

Over de hervorming van ons kiesstelsel door Mr. J. R. Thorbecke, Leiden bij P. H. van den Heuvell, 1842.

Wij hebben lang geaarzeld, om van deze brochure te zeggen. De Hoogleeraar staat in Nederland hoog aangeschreven, ten aanzien zijner grondige kennis van — en helder inzigt in ons staatsregt; eenmaal door Z. H. Gel. geuit gevoelen wordt door en terstond als zóó juist, zóó onverbeterlijk en onwederlegbaar, onstootelijk beschouwd; en daarenboven legt zijne kreukbare en bij allen onbetwijfelde regtschapenheid, zijne zelfstandigheid en de voortreffelijkheid zijner bedoelingen, voor het heil van land en volk, zooveel gewigt in de schaal, dat men waarlijk, bij een van Z. H. G. verschillend inzigt der zaak, geneigd zou zijn om, *of* zichzelven te mistrouwen, *of* om maar te zwijgen, ten einde zich het verdriet van vergeefschen arbeid, van eenen vermoeijenden strijd, tegen eene al tó sterk toegeruste partij, te besparen.

Wij gelooven dus, dat wij onszelven het zwijgen ten aanzien dezer brochure zouden hebben *blyven* opleggen, te meer daar wij reeds vroeger (1) de gevoelens van den heer Thorbecke omtrent het kiesregt aan ter toetse gebragt; — ware het niet, dat in den laatsten tijd, bijzonder in eene voorname stad dezer provincie, verschijnselen hadden opgedaan, ... van een bepaald besluit, van een volkomen georganiseerd en dadelijk toegepast stelsel, bij de Aristocratie van geboorte en aanzien, schijnt te blijken, om van de gebrekkigheid van het veeltrappige verkiezings-stelsel voorshands een krachtig gebruik te maken, om hare magt en haren invloed, zooveel maar immers mogelijk, uit te breiden; en in welke pogingen zij ook maar al te zeer naar wensch is geslaagd.

Dat men in dezen toch *stelselmatig* te werk gaat, mag op voldoenden grond daaruit worden afgeleid, dat men b. v. in 1841 tot kiezer voor den stedelijken stand in die stad heeft zien benoemen *den Gouverneur der Provincie*, en in 1842, voor dezelfde betrekking, *den Griffier der Staten*, – beiden Jonkheeren, en, uit hoofde van derzelver politicke betrekkingen en daaraan verbonden invloed, teregt te beschouwen als de voornaamste mannen, zoo niet de hoofden van het edele gedeelte der Aristocratie in deze provincie.

Na derzelver benoeming tot kiezers, zag men dan ook reeds weder een Jonkheer en lid der Ridderschap tot lid van den Stedelijken raad verkozen. Dat die heeren zich *als sollicitanten* voor het kiezerschap zouden hebben aangeboden, willen wij hier noch beweren, noch tegenspreken; doch dat onderscheidene aanzienlijke heeren zich *zeer* bemoeid hebben, om stemgeregtigden over te halen, *die* personen tot kiezers te benoemen, en dat de beambten, met het ophalen, en zooveel noodig invullen der stembiljetten belast, in denzelfden geest gehandeld hebben, is, bij ons althans, na de daaromtrent bekomene inlichtingen, boven allen twijfel verheven. Men zegt ook, dat reeds vroeger, ... ingeleverde stembiljetten nogmaals, in den geest van het voornoemde stelsel, ter invulling aan sommige nalatige, onverschillige of schroomvallige burgers zouden zijn aangeboden geworden; doch voor de waarheid hiervan kunnen wij niet instaan.

Hoe het zij, er blijkt hier van *beweging*, van een vooraf gevormd *plan*, ter bereiking van een niet onbepaald *doel*.

Toen wij dit opmerkten, vroegen wij ons zelven af: Is deze beweging, die buitengewone werkzaamheid bij de Aristocratie, hoedanige men ook in onderscheidene andere steden heeft gemeend op te merken, wel hebben in weeg gebragt? Gelooft zij, nog geenen invloed genoeg te kunnen uitoefenen op de keuze der Stedelijke Raadsleden, der Provinciale Staten, der Staten-Generaal? Wil zij ook zelfs, door hare zamenwerking, het onnoozele *stemregt* voor de burgers, die ieder maar op zichzelven hunnen weg gaan, *annuleren?* Vreest zij ook zelfs nog däärvoor, dat er *kiezers* zouden kunnen worden benoemd, met zuiveren, *algemeenen* burgerzin bezield, vrij van castengeest, welke, met het oog op de *algemeene* belangen der gansche burgerij, en op geene andere meer bijzonder gerigt, kiezen zouden?

Inderdaad het schijnt zóó en nogtans, hoe ver is het er af, dät de Aristocratie zulk eene vrees zou behoeven te koesteren! Zij schijnt niet te kunnen gelooven, dat denkende menschen, van de voren omschrevene onbekrompene gevoelens, het verre beneden zich zouden rekenen, *maar eenen enkelen voetstap te verzetten, maar eenen enkelen wensch te kennen te geven*, om voor de zoo gewigtige betrekking van kiezer in aanmerking te mogen komen; en dit niet, ómdat zij geenen prijs zouden stellen op de achting, op de voorkeur en onderscheiding hunner medeburgers, maar omdat zij het voor zich *vernederend* zouden achten, *zich däärop te beroepen*, ter verwerving eener betrekking, welke geen burger zich nog heeft kunnen gewennen, voor iets wezenlijks te houden. Dit *voor-eerst*; en *daarna* de volslagene onverschilligheid voor het stembiljet van het *gros* der stemmers, onverminderd de beschroomdheid *van velen*, om, bij de opening der stembilletten, te blijken een zelfstandig gevoelen te bezitten en — te hebben uitgebragt, en daarna nog de door alle tijden heen geblekene tegenzin der staatsburgers zelven, om personen, met hen in stand gelijk staande, door verkiezing, boven zich te verheffen. Waarlijk de vrees was ijdel!

Maar, daar nu nogtans zeer verlichte en verstandige mannen der Aristocratie, (die dit alles even goed weten als wij,) die betrekking van stedelijk kiezer schijnen te hebben geambiëerd, ten einde reeds op de *eerste* sport van de ladder des kiesregts magt en invloed te kunnen uitoefenen, moest er, dacht ons, nog iets meer achter schuilen, waarom men zich zóó ijverig te weer stelde; en wij gelooven inderdaad dit geheim te hebben ontdekt. Niet zoozeer vreesde men, in de geheel vrij gelatene keuzen der stemgeregtigden, de benoeming van een of meer kiezers, van vrijen, *algemeenen* burgerzin, en den dadelijkén invloed die dezen zouden kunnen uitoefenen, — (want deze zou nog altijd zeer luttel geweest zijn;) dan wel: *de openbaring, de uitdrukking, van het volksgevoelen, van den volkswil. Deze* vreesde men: *hier* tegen zag men op: en om *dit* te beletten werd het wel der moeite waardig geacht, er den geheelen Aristocratischen legertrein voor in beweging te stellen, en aan in meerderen of minderen graad afhankelijken, in den vorm van *wensch*, het *bevel* tot handelen te geven.

De *opinie*, de *overtuiging* der stemgeregtigde burgers *mag* en *moet* zich geenen doorgang banen, geen lucht verschaffen, omtrent de grondslagen en beginselen, welke zij voor het plaatselijke, het gewestelijke en algemeene bestuur in Nederland zouden wenschen te zien opgevolgd. Geschiedde *dit* toch, dan bekwamen de vrijzinnige dagbladen gelijk, en het zwetsende *Nederlandsche Nieuwsblad* had uitgepraat. Het volk-zelf had dan gesproken.

Vooronderstel nu eens, de publieke geest ware bij de stemgeregtigden zóóver ontwaakt, dat deze eens lust gevoelden, eindelijk hunne meening uit te drukken, en eene groote meerderheid, *zonder gesolliciteerd te zyn*, stemde bij ongeluk eens personen, bekend om hunne van de beginselen der Aristocratie geheel afwijkende, eenvoudige *burgerlyke* gevoelens.

Welk een *horreur!* Dat waren dan niet maar *kiezers:* neen zij waren de gepersonnifiëerde gedachte des volks; altans van de overgroote meerderheid van hetzelve, in de stad hunner inwoning! En gesteld, dit geschiedde nu niet maar in ééne enkele stad, maar in de meeste, in de voornaamste, meest invloed hebbende steden des rijks:

Welk een wenk, welk eene waarschuwing voor de hooge regering, aangaande hetgeen de groote, de kernachtige meerderheid des volks *dacht, wenschte* en *begeerde!* Welk een steun voor hare handelingen, in overeenstemming met de behoeften des tijds, met de gegronde aanspraken van een verlicht en ordelievend *volk!*

Voeg daarbij het ophanden zijn eener wijziging van het verkiezings-stelsel, — *na* zulk eene manifestatie van het volksgevoelen: — en de uitslag kon niet twijfelachtig zijn. De regering zou niet kunnen, niet mogen nalaten, op *zulke* verschijnselen acht te geven; en dáäruit nu laat het zich gevoegelijk verklaren, waarom de Aristocratie zóó vroom, zóó dapper gestreden heeft, — niet maar in eene enkele stad, maar in schier alle steden, — waarom zeer verlichte en verstandige leden der Aristocratie, door het kiezerschap te ambiëeren, wel wilden medewerken, *om eene uitdrukking van den volkswil te verhoeden: om de keuzen zoo Aristocratisch mogelyk te doen uitvallen.*

De Aristocratie heeft getriumfeerd: er valt niets tegen te zeggen. Misschien moeten zich sommige lieden hier en daar een zelfverwijt maken van al te groote naauwgezetheid, van een wat al te ver gedreven gevoel van eer, — vooral wanneer, zoo als te vreezen is, het nieuwe kiesstelsel de behaalde lauweren der Aristocratie op het voorhoofd dragen mogt. Nogtans de uiting van het volksgevoelen, van den volkswil te onderdrukken of voor te komen, is niet *het volksgevoelen uitdooven, den volkswil vernietigen of omkeeren.* De waarheid hiervan behoeven wij niet te betoogen. Misschien wordt zij eens erkend, wanneer het te laat zal zijn.

Doch wij moeten tot den Hoogleeraar Thorbecke en zijn stelsel terugkeeren. Het bovenstaande is slechts eene regtvaardiging däärvoor, dat wij niet geheel en al van *dat* stelsel gezwegen hebben.

(*Het vervolg hierna.*)

(1) Vlissingsche Couranten van den 24 en 29 September 1841 No. 117, onder het opschrift: *Gevoelens van Professor ... omtrent het Nederlandsche verkiezings-stelsel.*

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG, 11 October. Sedert eene week is hier eene zelfs voor ons noorden buitengewoon vroege gure weêrsgesteldheid ingevallen. De tarmometer valt, des morgens en 's avonds tot op 3 graden onder het vriespunt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 20. October. De Nederlandsche troonrede heeft aan onze beurs geen gunstigen indruk te weeg gebragt. Men vermeedt, dat de erkentenis der troonrede betreffende de ongunstige gesteldheid der Nederlandsche financiën, en voornamelijk der Oostindische geldmiddelen, welke een hoofdsteun van het Nederlandsch budget zijn, op de beurs van Amsterdam nadeelig zullen werken. Op den 17. kwam ook reeds eene lagere notering aan, en particuliere brieven, van daar, zeggen, dat men de difinitieve regeling tusschen de Nederlanden en België, ten opzigte der finantiele kwestien, wel is waar, reeds kende, maar dat dezelve geen grooten invloed op de fondsen uitoefende. Heden gingen de Nederlandsche fondsen, vooral integralen, merkelijk achteruit. (*Köln. Z.*)

— In de *Koningsberger Zeitung* leest men het volgende: « Een 18jarig meisje is den 3. October des avonds, op den publicken weg, in de nabijheid van het landgoed bij Labidu, door twee groote honden aangevallen, verscheurd en grootendeels verslonden. De smid van de nabij gelegen gemeente Scharlack, welke zich naar Labidau begaf, werd ook door deze twee honden aangevallen en zoodanig gewond, dat hij zijne eene hand niet meer zal kunnen gebruiken. De zaak wordt geregtelijk onderzocht, en het is te hopen, dat er betere maatregelen tegen deze gevaarlijke dieren zullen worden genomen.

FRANKRIJK.

— Uit St. Etienne wordt onder dagteekening van den 19. geschreven, dat den vorigen dag in de kolenmijn St.

Charlez, onder de stad Firminy behoorende, eene vreeselijke uitbarsting van brandbaar gaz heeft plaats gehad. Tusschen de 40 en 60 werklieden waren zoo even in de mijn gegaan, toen de uitbarsting gebeurde. Van deze zijn er 18 uit den put gehaald, waaronder 12 dooden, 4 levend maar in hopeloozen toestand en de twee overigen onbezeerd, daar zij zich in eene uitholing gered hadden. Van al de anderen weet men nog niets; men hoopt dat zij in leven mogen zijn, maar zij kunnen niet naar buiten en men kan ook niet zonder arbeid bij hen komen, omdat een gedeelte der mijngangen ingestort is. Overigens gebeuren de nazoekingen in den donker en al tastende, uit vrees van door het bijbrengen van licht op nieuw eene ontploffing te veroorzaken. Evenwel wordt er in onze bladen verwondering te kennen gegeven, dat men bij deze nazoekingen niet de veiligheidslamp van *Davy* gebruikt.

— Een onlangs uit Brazilie te Marseille aangekomen schip heeft geheel de stad verschrikt door eenen passagier, dien het buiten weten van den kapitein of het volk aan boord had. Men ontdekte namelijk bij het lossen, dat zich in de diepten van het scheepsruim, onder het verfhout, waaruit de lading bestond, een slang van de gevaarlijkste soort onthield. De lossing is terstond gestaakt, en men hoopt nu, dat de invallende koude den gevreesden gast weldra genoegzaam verstijven mag, om den arbeid met veiligheid te kunnen hervatten.

— Het Journal officiel Militaire bevat eene koninklijke ordonnantie, waarin het gouvernement eene premie van 15 fr. uitlooft aan een ieder, die dengenen, welke zich met het fabriceren, rondbrengen of verkoopen van buskruid bezig houden, aan de policie bekend maakt, arresteert of doet arresteren.

BELGIE.

BRUSSEL, 24. October. De bedrijver van een' gruwelijken moord te Obigies is door de bijzondere oplettendheid der regts-beambten, welke het geval onderzocht hebben, ontdekt geworden. Een rijke boer had zijne hoeve verlaten, niemand in dezelve achterlatende dan eene jonge dienstmaagd, die met huiswerk bezig was. Niet lang daarna dringt er iemand de woning binnen, overvalt de meid, die bezig was den grond op te dwijlen, en snijd haar met een broodmes de keel af. Vervolgens (dit heeft men uit de overgeblevene sporen kunnen nagaan) heeft de moordenaar gepoogd, met huiselijk gereedschap de geldkist van den boer open te breken; doch, daar in niet slagende, met een beter geluk eenen zwaren kantigen steen gebruikt. Juist toen hij zich met zijnen buit door de voordeur verwijderen wilde, komt een ander landman, een buur van den eigenaar, naar binnen. De schuldige vliedt hierop naar de achterdeur; maar de binnentredende, kwaad vermoeden krijgende, doet hem door twee anderen, welke hij bij zich had, ook dezen pas afsnijden. Niettemin geraakt de moordenaar naar buiten en weet zelfs eene gracht, welke de hoeve omringde, op de eenige plaats waar zij doorwaadbaar was, over te steken. In het open veld gekomen, vlugt hij zoo snel hij kan, vervolgd door eenen herder, die hem echter niet kan inhalen. Hij was dus door vier personen gezien, maar ongelukkiglijk door geen' hunner erkend. De burgemeester van Obigies evenwel, uit eenige omstandigheden vermoeden op zekeren *Mercier* van Mont-St.-Aubert krijgende, zendt een gendarme naar deszelfs huis. Nog misschien zou de ontdekking zwarigheden gehad hebben, zonder de volgende omstandigheid. Men had bevonden, dat de dader, bij het gebruiken van den steen, met welke hij de geldkist opengebroken had, zich had bezeerd, en dat er zelfs lappen van zijn vel aan de kist waren blijven kleven. De lapjes waren zorgvuldig opgezameld en de gendarme had dezelve bij zich. Toen nu, in zijn gesprek met *Mercier*, zijn vermoeden zich versterkte, greep hij plotseling deszelfs hand, en ziet, de stukjes vel pasten juist op zekere ontvelde plaatsen, welke de verdachte persoon aan zijne handen had. Natuurlijk werd hij nu gevat; men doorzocht het huis, vond op den zolder nog een deel van het geroofde geld, en *Mercier*, door zoo veel kenteekenen overstelpt, bekende de daad.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 22. October. Dezen morgen heeft de commissie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, belast met het opstellen en voordragen van een ontwerp van adres, in antwoord op de Troonrede, weder eene bijeenkomst gehouden. Heden middag ten 2 ure, heeft er eene zitting met gesloten deuren van de Kamer plaats gehad, waarin de gemelde commissie haar verslag gedaan en een ontwerp van adres voorgesteld heeft, hetwelk, ter overweging, aan de afdeelingen is verzonden. Aanstaande Maandag zullen de afdeelingen zich, naar men verneemt, met dat onderzoek bezig houden.

— De *Staats-Courant* bevat heden het Koninklijk besluit van den 20 dezer tot oprigting, te Delft, eener Koninklijke Akademie tot opleiding van burgerlijke ingenieurs, zoo voor 's lands dienst als voor de Nijverheid, en van kweekelingen voor den Handel, welke Akademie geplaatst zal zijn onder het beschermheerschap van Z. K. H. den Prins *van Oranje*.

— De ijzeren boot van Delft op Rotterdam, ll. Zaturdag namiddag ten 4 ure van eerstgenoemde stad vertrokken, heeft omstreeks Overschie het ongeluk gehad van op een zeilschip te stooten, waardoor de boot over dat schip geschoven is en een gat in de boeg gekregen heeft. Een dertigtal passagiers is behouden aan wal gekomen, twee derzelven zouden zich met zwemmen gered hebben. Het ongeval is, naar men verneemt, aan de besturing van het zeilschip te wijten, terwijl de spichtige ijzeren schuit, in hare snelle vaart, en onder een vrij hevigen storm de beloopen schade niet heeft kunnen ontwijken. Intusschen zal dien ten gevolge de vaart met de schuit noodwendig eenigen tijd gestaakt moeten blijven, hetgeen voor menigvuldige reizigers, welke zij gewoonlijk overvoert, een groot ongerijf te weeg brengt.

APELDOORN, 23. October. Men verneemt, dat Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf van Nassau, op Hoogstd. reis van Berlijn naar 's Hage in de eerste helft der volgende maand, slechts weinige dagen op het Loo zal doorbrengen. Reeds is een van Zr. Ms. rijtuigen, benevens eenige bedienden en paarden, alhier gepasseerd, naar de residentie gaande.

MIDDELBURG, den 26. October. Men verneemt, dat de commissie uit de Staten van Zeeland, tot onderzoek van de voorstellen, door heeren Gedeputeerde Staten, nopens het kies- en stemregt, in verband met het aanhangig wets-ontwerp op die punten, aan heeren Provinciale Staten te doen, op eergisteren met hare werkzaamheden een aanvang heeft gemaakt.

GEMENGDE BERIGTEN.

In Vlaanderen wordt cenotroijeerde meel uit zeeschelpen gemaakt. — Op de Leipziger mis zijn 10,000 kooplieden vereenigd. — In Londen is een genootschap van vrouwen opgerigt, om staatkundige belangen voor te staan. — De griffier van de Tweede Kamer, baron de Geer, is griffier van de Eerste geworden. — In de Biscaysche golf vertoonen zich weder walvisschen, iets hetgeen in geen drie eeuwen het geval is geweest. — De Fransche regering heeft onlangs een octrooi verleend op eene nieuwe wijze om de paarden te beslaan. Wanneer de hoef des paards eenmaal naar deze nieuwe wijze is ingerigt, dan behoeft men geen smid meer, dewijl ieder koetsier de ijzers zonder moeite kan afnemen en aanleggen. — De stoomtrekkers van Amsterdam naar Leiden beginnen plaisier te krijgen om alleen te loopen en de rijtuigen met passagiers achter te laten. — De stad Perm, in Rusland, is geheel afgebrand. — Te Barcelona zijn 20 millioenen realen geslagen, niet met het borstbeeld der Koningin, maar met het wapen der stad. — De gewezen acteur E. A. Rosenveldt heeft van Z. M. Willem Frederik, Graaf van Nassau eene gratificatie ontvangen. — Samos is in vollen opstand en de Gouverneur en verscheidene inwoners zijn vermoord. — De Koningin Victoria bevindt zich in gezegende omstandigheden. — Op den ijzeren spoorweg nabij Soignies, heeft een jong mensch zich van het leven beroofd door zijn hoofd op de rails te leggen.

MENGELINGEN.

De vergiftiging.

De kring der toehoorders trok zich naauwer te zamen; eene dame van ongeveer dertig jaren, die altijd nog schoon kon genoemd worden, ofschoon hare trekken de sporen van vroeger lijden toonden, trok haren stoel nader bij en scheen den Doctor eene bijzondere opmerkzaamheid te wijden.

Het was, begon deze, in het jaar 18..; drie weken nadat ik den doctortitel gekregen had, reisde ik naar Milaan. Ik kende er niemand, toen ik op zekeren dag een biljet ontving nagenoeg aldus opgesteld: Doctor P. wordt beleefd verzocht, zich in het hôtel van Graaf S. te vervoegen." Ik spoedde mij, om den brenger van dit briefje te volgen, dat niet weinig geschikt was, om de ijdelheid van eenen jongen geneesheer te vleijen.

Bij mijne aankomst werd ik door den Graaf zelven ontvangen. Het was een man van 40 à 50 jaren, met kleine maar vurige oogen, die in de holten diep ingezonken lagen; zijne lippen waren bleek en scherp getrokken. De gezette, rustige en sterke houding kondigde eenen vasten en koelbloedig beradenen geest aan. »Daar onze onderhandeling wat lang duren moet," zeide hij, »hoop ik dat gij niet weigeren zult, mijnen maaltijd met mij te deelen." Eenigzins verrast, trad ik in het vertrek, dat mij was aangeduid. Hier zag ik eenen kostbaren maaltijd opgedragen; de Graaf schelde, een bediende verscheen; de Graaf wenkte, de dienaar verdween; en nu opende zich eene deur, door welke eene jonge dame intrad, geleid door eenen onbekende, op wiens arm zij slechts met tegenzin scheen te steunen. De gedaante dezer dame was vol bevalligheid en boezemde belangstelling in; hare bijna weemoedige blikken duidden eene zachte en teedere zwaarmoedigheid aan. De onbekende, die haar leidde, had een dier platte en gemeene gezigten, die bij den eersten aanblik terugstooten; er lagen op dit ingedrukte voorhoofd dierlijke grofheid, huichelarij en boosaardigheid. — Wij zetteden ons aan tafel, maar ik gevoelde geenen [illegible] at bijna niets. Ook de Graaf en Gravin [illegible] de tafel weinig eer; de onbekende alleen, die een vertrouwde vriend van den heer des huizes scheen te zijn, toonde zich als eenen goeden gast. Bij het nageregt verwijderde zich de dame, haar schoon hoofd boog zij tegen mij en ik kreeg haar niet meer te zien. De Graaf nam nu het woord op. »Wij zijn alleen en ik kan u zeggen, welke dienst ik van u verwacht. Die dame is mijne vrouw. Het is nu zes maanden geleden, dat ik op hoog bevel Paulina Mazziani naar het altaar geleid heb; zij behoort tot eene onbemiddelde familie. Ik schaakte haar met behulp van vier sterke en trouwe bedienden, en gaf haar aan de troostelooze moeder terug. Ik meende daarmede gelukkig af te komen, doch vernam, dat de zaak voor onzen Vorst gebragt was. Ik kreeg de keus tusschen eene levenslange verbanning of eene verbindtenis met de Mazzianis. Ik moest het laatste kiezen. — Ik ben niet rijk, en elk jaar ben ik genoodzaakt, het dubbele mijner inkomsten uit te geven. Een rijk huwelijk zou voor mij eene onvermijdelijke noodzakelijkheid zijn. Indien ik morgen weduwnaar ware, konde ik een voordeelig huwelijksproject, dat door den vorstelijken wil moest afgebroken worden, weder aanknoopen. Verstaat gij mij?" — »Niet het minste heer Graaf." — Dan schijnt gij moeijelijk te begrijpen. De dame, die gij daar even gezien hebt, is krank en zal den nacht niet overleven." — »Heer Graaf, gij schertst." — »Ik scherts zelden. Deze dame herhaal ik, moet den nacht niet overleven. Zoo verlang ik het." Ik wist niet wat mij overkwam. De Graaf had niets van zijne rust en koelbloedigheid verloren, de onbekende nam geen deel aan het gesprek en at rustig voort. Eindelijk zeide ik: »Ik heb van den voorslag, mij zoo even gedaan, niets gehoord en niets verstaan en daar ik zoo moeijelijk begrijp, is het wel het beste, dat ik dit hôtel zoo spoedig mogelijk verlaat, waartoe ik vergunning vraag."

Op eenen hevigen trek aan de schel stonden eensklaps twee mannen aan mijne zijde en twee dolken schitterden. Ik ontstelde hevig; de onbekende at rustig voort. (*Slot hierna.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27 October. Sedert den 25 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Adriana, J. Suurmeijer, Laatsdeal, suiker; The Sylph, Evans, The Progrey, J. Smith, beide Londen, tarwe; C[...] Ferlity, C. Corenza, St. Petersburg, lijnzaad; Tyne, W. Mar[...] Havanna, suiker.

De Actif, J. van den Broecke, en de Commercie, B. de Gra[...] beide van St. Ubes naar Antwerpen, met zout, hebben bij binnenkomen averij bekomen en zijn alhier in de dokhaven gehaald.

Les trois Frères, B. Bosue, van Adra naar Duinkerken, [...] lood, is door het slechte weder bij Zoutelande aan den gr[...] geraakt en aldaar vastzittende.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze [...] naar zee gezeild:

Henriette, H. Puplou, Louise, N. Zeplien, die Hoffnung, [...] Voss, alle ballast, Rostock; Parama, J. Watking, stukgoed, Liverpool; Harmony, J. Putchio, stukgoed, Aberdeen; The J[...] J. Smith, ballast, Engeland.

Van Rotterdam gezeild:

l'Estafette, L. Snouy, runderen en stukgoed, Duinkerken; [...] van Vlissingen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

27 October 1842.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mud[...]	
2 J. Zeeuwsche dito	f 8.75	Boekweit	f
1 J. dito	« 8.75	Winter Garst	«
N. dito dito	« 9.10	Zomergarst	«
2 J. Walch. Tarwe	« 9.25	W. Witte Boonen	«
1 J. dito	« 9.00	W. N. Bruine dito	«
Nieuwe dito	« 9.50	W. O Paardenboonen	«
2 J. Zeeuwsche Rogge	« 7.00	Z. N. dito	«
1 J. dito	« 5.50	Raapolie	f 42.50
Nieuwe dito	« 7.50	Patentolie	« 45.00
W. Groene Erwten	« 8.00	Lijnolie	« 41.00
Witte dito	« 7.25	Raapkoeken f, , de 1[...]	
Koolzaad	« 11.50	Lijnkoeken « 9.00 «	
Haver	« 3.20		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.